

J.S. BACH SONATAS & PARTITAS

DITTA ROHMANN
LÁSZLÓ FASSANG

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685–1750)

SONATAS & PARTITAS

Sonata in E major for violin & harpsichord, BWV 1016	16:23
arranged for five-string cello & organ by Ditta Rohmann and László Fassang	
1 I. Adagio	4:06
2 II. Allegro	3:10
3 III. Adagio ma non tanto	4:59
4 IV. Allegretto	4:07
Partita in E major for solo violin, BWV 1006	18:52
arranged for five-string cello by Ditta Rohmann	
5 Preludio	3:36
6 Loure	4:01
7 Gavotte en rondeau	3:19
8 Menuet I–II.	4:11
9 Bourrée	1:41
10 Gigue	2:02
Partita in A minor for solo flute, BWV 1013	18:45
arranged for five-string cello by Ditta Rohmann	
11 Allemande	6:17
12 Corrente	3:56
13 Sarabande	5:21
14 Bourrée angloise	3:10
Sonata in A major for violin & harpsichord, BWV 1015	14:49
arranged for five-string cello & organ by Ditta Rohmann and László Fassang	
15 I. (Andante)	2:57
16 II. Allegro assai	3:28
17 III. Andante un poco	3:06
18 IV. Presto	5:17

Total time: 69:00

DITTA ROHMANN
five-string cello

LÁSZLÓ FASSANG
organ (1–4, 15–18)

DDD Digital Stereo

Recording producer & editor: Péter Aczél • Balance engineer: Barnabás Hidasi
Recorded on 23–26 August, 2016 at Cegléd Lutheran Church.

Front & back cover photos: D1 PhotoStudio • Design and prepress: Béla Ujváry
Booklet editor and liner notes: Enikő Gyenge • English translation: Kata Ittzésné Kövendi

© 2017 Fotexnet Kft. © 2017 Fotexnet Kft. • Catalogue No.: HCD 32796 • Made in EU

J. S. Bach: Sonatas & Partitas

Bach composed one of his major chamber music collections, the six sonatas for violin and obbligato harpsichord, at the end of the Köthen years, or in the early years of his Leipzig appointment as cantor of the Thomaskirche, and certainly before 1725. The autograph of the series did not survive. The most significant copy from 1725 describes the works as 'Sei Suonate à Cembalo certato è Violino Solo', which emphasizes the primary role of the harpsichord and refers to the trio sonata-like structure of the works. According to his usual practice, the composer probably wanted his eldest son, Wilhelm Friedeman, who had earlier studied the violin with Johann Gottlieb Graun, to perform it, but he also took the clean copy with him to Dresden to play with his violinist friend, Pisendel, there, and it may have been performed in the same year during his visit to Köthen by concertmaster Spiess with Prince Leopold playing the gamba part. The naming of the harpsichord as 'certato' [obbligato] is clearly novel for the time and refers to the richly embroidered right hand part; it has the role of a second melodic voice besides the violin part. This time it is not a simple improvised continuo part over the bass; the composer

effortlessly constructs three-, four- or five-part complex textures or melodies in concerto style or in dialogue with the violin part, occasionally melodies in canonic-fugato structure. (Today we recognize what a big step he made towards establishing the Classical genre of violin sonata.)

The *Sonata for violin and harpsichord in E major, BWV 1016*, the third piece from the series of six, is a four-movement *sonata da chiesa*. Its first movement (Adagio) is an ornate *arioso* in the style of the Corelli Adagios, which is followed by a three-voice fugue movement in two sections in a surprisingly gallant style (Allegro). Adagio ma non tanto is the indication of the next movement, one of Bach's most beautiful lyrical pieces, a unique passacaglia in C-sharp minor. The closing movement, an animated motoric (Allegretto) movement, evoking the world of Italian concerti, sparkles again in E major.

Bach made fair copies of his six sonatas and partitas for solo violin in 1720 in a manuscript of calligraphic beauty, during his journey to Karlsbad. The volume 'Sei Solo à Violino senza Basso accompagnato', which contains three sonatas (four-movement sonata da chiesa) and three partitas (suites), indicates the year of composition, unusually

for the master. Generations of musicians have debated whether Sei 'Solo' (instead of the correct Sei 'Soli') and the year 1720 may refer to the loss of Bach's beloved first wife, since Maria Barbara Bach died suddenly in July 1720 while her husband was away.

The dance movements of the *Violin partita in E major, BWV 1006*, start with the introductory Preludio, bursting with energy. This is the best known movement of the suite; Bach re-arranged it for the Sinfonia movements of two of his cantatas around 1730 (BWV 29, 120a). In subsequent movements the composer selects from among the more unusual dances of the baroque suite: a dignified Loure in 6/4, a Gavotte en rondeau, two Minuets, a Bourrée, then the conventional closing movement, a Gigue, constitute the series.

It is not clear when the *Partita for solo flute in A minor, BWV 1013*, was composed. Some scholars believe it originated between the violin and cello solo pieces, or previously, perhaps being a transcription of an earlier suite for a string instrument. The last assumption is strengthened by the lack of respiration possibilities, unlike flute pieces. Other researchers attribute the extreme instrumental resolutions of the partita to the inspiration of a flautist of extraordinary

ability – possibly Pierre-Gabriel Buffardin, whom Bach may have met in Dresden. Perhaps the Italianate structure of the suite is also a foreign influence, as it finishes with a Bourrée angloise instead of a Gigue. The introductory Allemande relieves the motoric monotony of the movement with subtle polyphony hidden in broken triads. The Corrente is a leaping-dancing music in triple metre, consisting of two sections of asymmetric length, following the Italian tradition. After the unusually eventful Sarabande, a rhythmic "English" Bourrée spiced with complicated leaps closes the work.

The *Sonata for violin and harpsichord in A major, BWV 1015* starts with a contemplative movement of pastoral character without tempo indication. It is followed by a movement of concerto character starting with a fugato (Allegro assai). Miraculous examples of Bach's contrapuntal art are the F-sharp minor Andante un poco, where a consequently led octave canon unfolds over the accompanying semiquavers, and the vigorous closing Presto which presents several themes and their contrapuntal variants.

Enikő Gyenge

Ditta Rohmann about the transcriptions

Concerning the performance of J. S. Bach's Cello suite No. 6 in D major several questions have arisen and musicologists are still debating what instrument Bach may have composed it for. It seems certain that he conceived it for a five-string instrument, as in contemporary manuscripts the stringing of the instrument is indicated before the first note of the piece. In Bach's time the violoncello piccolo, the five-stringed cello was in frequent use. My judgement is that the Suite in D major was composed for this instrument. As a result of my research I decided to play this piece on an instrument tuned as it was conceived, faithful to the original intention. I recorded, among others, Suite No. 6 in 2014 on my own five-stringed instrument. The technical possibilities of the violoncello piccolo and the consequent larger choice of repertoire have inspired me to discover music available in the literature. The programme of this disc has been the result of my research.

The Flute partita in A minor was familiar previously and it was in my repertoire. I played it in D minor, on a four-stringed cello. Today, however, I believe that the higher version in the original tonality is more akin

to the piece. For wind players the problem of where and how to take a breath remains an eternal question. A great advantage of the string version is that we do not have to make such technical compromises in our music-making. Another advantage of the string interpretation is that we can play several parts at the same time; I set my imagination loose mostly in the slow movement and complemented the flute part.

The Partita in E posed a serious challenge because the technical difficulties of the cello suites cannot be compared to the pieces for violin. The more complex sections, which are difficult for violinists, are even more difficult to realize on the cello. In my transcription I tried to utilize the advantages of the cello employing the extended range given by the C string. At the same time I always aim at preserving the essence of Bach's sound world and try to avoid making a transcription an end in itself.

One can observe more divergence from the original in the adaptations of the sonatas for violin and harpsichord. Although in the Baroque era works were frequently performed with diverse keyboard instruments, we can rarely hear the two sonatas on this disc on violin and organ. Together with my husband, the

organist László Fassang, we are continually expanding the repertoire for cello and organ, sometimes transcribing works that sound remarkable in this instrumentation. The Thuringian style organ in Cegléd gave us an excellent opportunity to present the new face of these sonatas with a completely fresh sound. However, it was a serious task to investigate the method of recording technique which can faithfully reflect the live sound experienced by the listener.

I believe our recording will be considered a pioneering work and we can only encourage our musician colleagues not only to try to imitate and reproduce traditional performances but to be emboldened to reconsider music they value and esteem highly.

Ditta Rohmann

Ditta Rohmann

The cellist is a versatile musician, whom we may encounter as a soloist in great concert halls as well as improvising with world-music ensembles, or playing a major role in joint productions with dancers, as a chamber musician and, most recently, as an actress. Among her successes so far the prizes received at the Leipzig Bach Competition, the Hungarian Junior Prima

Prize and her CD and radio recordings are outstanding. She considers it important to apply, develop and hand on the knowledge she has gained. Her most influential teachers were Miklós Perényi, Suren Bagratuni, Ivan Monighetti, Boris Pergamenschikow and Ferenc Rados. Ditta formerly taught at the University of Debrecen, and currently she tutors cellists privately and leads courses and masterclasses. As a result of her collaboration with Hungaroton, a joint CD with her father, Imre Rohmann, was issued recently after her successful recordings of the Bach cello suites.

www.dittarohmann.com

László Fassang

As the prize-winner of the most prestigious organ competitions in the world, László Fassang is one of the most versatile organists of his generation. He received his degrees with distinction from the Liszt Academy of Music and the Paris Conservatory. Prominent among his prizes are the golden medal for improvisation at the 2002 Calgary competition and the grand prix for interpretation and audience prize at the 2004 organ competition in Chartres. As an improvising artist of outstanding abilities and a keyboard artist, his interests range

from the harpsichord through the fortepiano and the piano even to the Hammond-organ. In addition to classical chamber music ensembles, he frequently takes part in world-music and jazz productions. Besides giving concerts all over the world, he teaches at the Liszt Academy of Music and the Paris Conservatory. He is the artistic director of the organ concert series of the Palace of Arts. His work was acknowledged with the Liszt and Prima Prizes in 2006, in 2013 he was awarded the Gramofon Prize and he won the title 'Merited Artist' in 2016.

The organ of the Lutheran church in Cegléd

The organ built in 2014 was inspired by the most beautiful instruments of the Thuringian school of organ building, the masterpieces of Wender, Volckland, Trost, Hildebrandt, Stertzing and Schulze. Its most important model was the 1703 organ in the Bach church in Arnstadt built by Johann Friedrich Wender, the instrument that served Johann Sebastian Bach during his first church appointment between 1703 and 1707. The organ builders applied Bach's well-tempered tuning according to the instructions (revised by Balázs Szabó) found

on the title page of the first volume of Das Wohltemperierte Klavier.

The organ building traditions of the Baroque era, the solid wood and wrought iron parts, are present in the instrument as well as a new technology, whose precedents go back to Renaissance organ building but which became widely used only in the second half of the 20th century: the windchest with a shifting slide. This twin-windchest construction makes it possible to sound the individual registers on either the first or the second manual according to preference. In this way the possibilities of registration become extended and, at the same time, the works preserve their unique character.

The organ heard on this recording is the first in Hungary to combine the sound of the organs Bach appreciated and used in one single instrument; this makes it possible to embrace the differentiated action of contemporary performance practice. Even its appearance evokes the instruments of the 18th century. All these inspire the player in a way which, in a new instrument, is without precedent in Hungary.

J. S. Bach: Szonáták és partiták

Bach a kötheni évek végén, de mindenképpen 1725 előtt, korai Tamás-kántori éveiben komponálta hat szonátáját hegedűre és obbligát csembalóra, egyik legjelentősebb kamarazenei opuszát. A sorozat autográf kézírata nem maradt fenn, a legfontosabb, 1725-ös kópiában a művek 'Sei Suonate à Cembalo certato è Violino Solo' címmel szerepelnek, ami kiemeli a csembaló elsőbbségét és a művek trioszonata típusú kidolgozására utal. A zeneszerző munkagyakorlatát ismerve feltételezhető, hogy legidősebb fiával, Wilhelm Friedemannal akarta lejátszani, aki korábban Johann Gottlieb Graunnál tanult hegedülni, de a tisztázatot 1725. szeptemberi drezdai látogatására is magával vitte, hogy ottani hegedűs barátjával, Pisendellel kamarázzon, majd ugyanazon év decemberében kötheni látogatásakor is elhangozhatott Spiess koncertmester és a gamszólómot megszolgáltató Leopold herceg közreműködésével. A csembaló 'certato' [obbligato] megnevezése határozottan újszerű a korban és a hangszer jobb kéz szólamának fantáziadús kidolgozottságára utal, mely így a hegedűszólam mellett a második dallamszólam igényével lép fel. Nem a basszus fölött improvizált egyszerű

continuo-kidolgozásról van már szó, a zeneszerző könnyedén szerkeszt három-öt szólamú, komplex szólamszövedékeket, vagy a hegedűszólammal koncertáló, dialogizáló, esetenként kánon-fugato szerkezetű dallamokat. (Ma már tudjuk, hogy egyben milyen nagy lépést tett a klasszikus hegedű-zongoraszonáta kialakítása felé is.)

Az ***E-dúr hegedű-csembalószonáta, BWV 1016*** a hatos sorozat harmadik darabja, négytétéles *sonata da chiesa*. Első tétele (Adagio) gazdagon díszített *arioso* a Corelli-Adagiók stílusában, ezt egy meglepően gáláns hangvételű kétszakaszos, háromszólamú fúgátétel követi (Allegro). Adagio ma non tanto címmel Bach egyik legszebb lírai zenéje következik, egy különleges cisz-moll *passacaglia*, majd újból E-dúrban csillogó, az olasz concertók világát idéző mozgalmass motorikus tétel (Allegretto) zárja a darabot.

A hat szólóhegedűre írott szonátát és partitát 1720-ban, karlsbadi utazása során tisztázta le Bach egyik kalligrafikus szépségű kéziratában. A 'Sei Solo à Violino senza Basso accompagnato' címen három szonátát (négytétéles sonata da chiesa) és három partitát (szvitet) tartalmazó kötet a mester szokásától eltérően feltünteteti az évszámot is. Zenészek nemzedékei vitatkoztak azon, hogy a Sei 'Solo' (a helyes Sei 'Soli'

helyett), valamint az 1720-as évvel vajon Bach szeretett első felesége elvesztésére utalt-e – Maria Barbara Bach hirtelen halála éppen férje távollétében, 1720 júliusában következett be.

Az *E-dúr hegedűpartita, BWV 1006* táncételeit kirobbanó energiákkal indítja a bevezető Preludio. Ez a szvit legismertebb tétele, 1730 körül maga Bach is átdolgozta két kantátája (BWV 29, 120a) szinfonia-tételei számára. Ezt követően nagyrészt a barokk szvit kevésbé frekvenciált táncai közül válogatott a zeneszerző: egy 6/4-es méltóságteljes Loure, egy rondóformájú Gavotte, két Menüett, egy Bourrée, majd kötelező zárószámként egy Gigue kapott helyet a sorozatban.

Az *a-moll szólófuvalára írott partita, BWV 1013* keletkezése nem tisztázott, egyes vélemények szerint a hegedű és cselló szólódarabok közötti időben vagy korábban keletkezett, esetleg egy korábbi vonósszvit átírásával – erre utalnak a legkevésbé sem fuvolaszerű lélegzetvétel-lehetőségek. Más kutatások éppen rendkívüli képességű fuvlista – esetleg Pierre-Gabriel Buffardin, akivel Bach Drezdában találkozhatott – inspirációjának tulajdonítják a partita extrém hangszeres megoldásait. Talán szintén idegen hatás lehet a szvit olaszos felépítése a Bourrée

angloise zárótétellel Gigue helyett. A kezdő Allemande hármashangzat-felbontásokba rejtett szubtilis polifóniával oldja a tétel motorikus monotonitását, a Corrente ugró-táncos hármas lüktetésű zene, melyet az olasz hagyománynak megfelelően két asszimmetrikus hosszúságú szakasz alkot. A szokatlanul mozgalmas Sarabande után ritmikus, nyakatekert ugrásokkal tűzdelt „angol” Bourrée zárja a darabot.

Az *A-dúr hegedű-csembalószonáta, BWV 1015* elmélkedő, pasztorális hangú tempójelzés nélküli tétellel indít, majd újabb concerto-zene következik egy fugató indítású tételben (Allegro assai). Bach ellenpontozó művészetének csodás példái a fisz-moll Andante un poco, melyben tizenhatod-kisérlet fölött következetesen végigvezetett oktávkanon bontakozik ki, illetve a lendületes, több témát, és annak kontrapunktikus változatait feldolgozó záró Presto.

Gyenge Enikő

Rohmann Ditta az átiratokról

J. S. Bach hatodik, D-dúr csellószvitjének előadásával kapcsolatban számos kérdés merül fel, mind a mai napig vitatkoznak zenetudósok azon, hogy pontosan milyen hangszerre írhatta a szerző. Bizonyos azonban az, hogy öt húrra képzelte el, mivel a korabeli kéziratos kottákban a mű első hangja előtt szerepel a megszólaltató hangszer húrozása. Bach korában gyakran használták a violoncello piccolót, más néven öthúros csellót. Az én álláspontom az, hogy a D-dúr szvit is erre a hangszerre íródott. Kutatásaim során jutottam arra a döntésre, hogy az eredeti hangszerezéshez hűen ezt a darabot a szerző által megadott hangolású hangszeren játszom. 2014-ben vettem fel – szintén a Hungaroton számára – többek között a hatodik szvitet is a saját öthúros hangszeremen. A violoncello piccolo adta repertoár-beli és hangszertechnikai lehetőségek azóta is a zeneirodalom felfedezésére inspirál. Gyűjtőmunkám eredményeképpen alakult ki a lemezen található műsor.

Az a-moll fuvolapartitát korábban ismertem már és repertoáromon tartottam: d-mollban, a négyhúros csellómon játszottam. Mára azonban úgy tűnik számomra, hogy a darabhoz közelebb áll az eredeti

hangnemben előadott, magasabban hangzó verzió. A fúvós hangszerek számára örök kérdés a levegővétel helye és milyensége – a vonós verzió egyik nagy előnye, hogy zeneileg nem kényszerülünk ilyesfajta technikai kompromisszumra. Másik előnye a vonós hangszeres megszólaltatásnak, hogy több szólamban is tudunk egyszerre játszani; leginkább a lassú tételben engedtem szabadjára fantáziámat és egészítettem ki a fuvolaszólámat.

Az E-dúr partita komoly kihívást jelentett, mivel a csellószvitek technikai nehézségei nem foghatóak a hegedűdarabokéhoz, a hegedűsök számára bonyolultabb részek csellón még nehezebben megvalósíthatóak. Átíratomban igyekeztem a cselló előnyeit kihasználni, leginkább a C-húr adta kibővült hangtartomány alkalmazásával. Ugyanakkor mindig törekszem arra, hogy ne váljon öncélúvá egy átírat és meg tudjam őrizni Bach hangzásvilágának lényegét.

Az eredetihez képest nagyobb változást a hegedű-csembaló szonáták adaptációjánál hallhatunk. Bár a barokkban megszokott volt, hogy a művek többféle billentyűs hangszerral adhatóak elő, a lemezen szereplő két szonátát nem gyakran hallhatjuk hegedű-orgona felállásban. Férjemmel, Fassang Lászlóval folyamatosan bővítjük a

cselló-orgona repertoárt, akár olyan művek átírásával, amelyek szokatlannak tűnhetnek ebben a felállásban. A ceglédi historikus orgona kiváló alkalmat adott arra, hogy a szonáták új arcát egy teljesen új hangzás által mutassuk meg. Komoly feladat elé állított azonban az, hogy megtaláljuk azt a felvételtechnikai módot, amely hűen vissza tudja adni a hallgató által tapasztalható élő hangzást.

Reményeim szerint úttörő munkának számít lemezünk és bátorítani tudjuk zenésztársainkat, hogy ne csak a hagyományos hangzást próbáljuk imitálni és reprodukálni, hanem merjük újragondolni az általunk értékesnek és nagyra tartott zenéket.

Rohmann Ditta

Rohmann Ditta

Sokoldalú zenész, akit egyaránt láthatunk nagy koncerttermek szólistájaként csakúgy, mint világzenei formációban improvizálni, táncosokkal közös produkció főszereplőjeként, kamarazenészként és újabban színészként is. Eddig elért sikerei közül kiemelkednek a Lipcsei Bach-versenyen szerzett díjak, a Junior Prima Díj, lemez- és rádiófelvételek. Fontos számára, hogy az általa megszerzett tudást kamatoztassa,

fejlessze és továbbadja. Tanárai közül legfontosabbak Perényi Miklós, Suren Bagratuni, Ivan Monighetti, Borisz Pergamensikov és Rados Ferenc voltak. Ditta korábban a Debreceni Egyetemen tanított, jelenleg privát úton oktat, illetve kurzusokat, továbbképzéseket tart országszerte. A Hungaroton lemezkiadóval fennálló együttműködés gyümölcseként a sikeres Bach-szvit felvételek után nemrég jelent meg közös lemeze Rohmann Imrével.

www.dittarohmann.com

Fassang László

A világ legrangosabb orgonaversenyének győzteseként és díjazottjaként generációjának egyik legsokoldalúbb orgonaművésze. Kítüntetéses diplomáit a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen és a Párizsi Konzervatóriumban szerezte. Versenygyőzelmei közül kiemelkedik a 2002-es Calgary improvizációs aranyemlék és a 2004-es Chartres-i interpretációs nagydíj és közönségdíj. Kivételes adottságokkal rendelkező improvizáló művészként és billentyűs játékosként érdeklődése a csembalótól a fortepianón és zongorán keresztül egészen a Hammond-orgonáig terjed. Klasszikus kamarazenei formációk mellett rendszeresen részt

vesz világszenei és jazz produkciókban is. Világszerte koncertezik, emellett a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem és a Párizsi Konzervatórium tanára. A Művészetek Palotája orgona koncertsorozatának művészeti vezetője. Tevékenységét 2006-ban Liszt- és Prima-, majd 2013-ban Gramofondíjjal ismerték el. 2016-ban Érdemes Művész kitüntetésben részesült.

A ceglédi evangélikus templom orgonája

A 2014-ben épített hangszert a türingiai orgonaépítészet legszebb orgonái, Wender, Volckland, Trost, Hildebrandt, Stertzing és Schulze mesterművei inspirálták. Legfontosabb referenciaként az arnstadti Bach-templom 1703-ban épült Johann Friedrich Wender orgonája szolgált, az a hangszer, melyen Johann Sebastian Bach első templomi állása során 1703–1707 között szolgált. Az orgona építői Bach jól temperált hangolását a Wohltemperiertes Klavier első kötetének címlapján található – Szabó Balázs által rekonstruált – hangolási útmutatás alapján alkalmazták.

A hangszerben a barokk kor orgonaépítészeti tradíciói – a tömörfa és kovácsoltvas alkatrészek – mellett egy olyan új technológia is megjelenik, melynek

előzményei a reneszánsz orgonaépítészetig nyúlnak vissza, elterjedése azonban a 20. század második felére tehető: a váltócsúszkás szelláda. Ez az ikerláda-konstrukció lehetővé teszi, hogy egyes regisztereket tetszés szerint az első vagy a második manuálon szólaltassunk meg. Ezáltal a regisztrációs lehetőségek kitágulnak, ugyanakkor az egyes művek megőrzik egyéni karakterüket.

A lemezen hallható orgona az első olyan Magyarországon, amely egy hangszerben ötvözi a Bach által elismert és használt orgonák hangzását, lehetővé teszi a korabeli játékmód szerinti differenciált billentéskultúra alkalmazását és külső megjelenésében is a XVIII. század hangszerait idézi meg. Mindezek a játékos olyan módon inspirálják, amelyre új hangszer esetében korábban még nem volt példa Magyarországon.

DISPOSITION OF THE ORGAN

Thuringian style instrument built by the AerisOrgan Kft. 2014
Concepcion and voicing by Attila Faragó

Werk

I. Manual CD-c ^m		II. Manual CD-c ^m		Pedal CD-d ^r
Principal 8'				Sub Baß 16'
Grob gedackt 8'	↔	Grob gedackt 8'		Posaunen Baß 16'
Quinta dena 8'	↔	Quinta dena 8'		
Viola di Gamba 8'	↔	Viola di Gamba 8'		
Quinta 6'				
Octava 4'	↔	Octava 4'		
Still gedackt 4'	↔	Still gedackt 4'		
Sesquialtera doppelt	↔	Sesquialtera doppelt		
Mixtur 3fach 2'				

a² = 465 Hz (Chorton)

JOHANN SEBASTIAN BACH

SONATAS & PARTITAS

DITTA ROHMANN • LÁSZLÓ FASSANG

J. S. Bach's sonatas for violin and harpsichord and his solo partitas for violin and flute are presented on this recording on solo cello or on cello and organ. The transcriptions were made by Ditta Rohmann and László Fassang. The two instruments are a special feature of the recording: the cellist plays every piece on violoncello piccolo, a five-string cello often used in Bach's time, while the Thuringian style organ of the Cegléd Lutheran church was modelled on instruments the master had used in his time.

J. S. Bach hegedű-csembaló szonátáit, valamint hegedűre és fuvólára írt partitáit Rohmann Ditta és Fassang László átírataiban hallhatjuk szóló csellón, illetve cselló-organon párosán. A felvétel különlegessége a két hangszer: a csellóművész valamennyi darabot a Bach korában gyakran használt violoncello piccolón, más néven öthúros csellón adja elő, míg a ceglédi evangélikus templom turingiai stílusú orgonája azoknak a hangszereknek a mintájára épült, melyeket egykoron a mester is használt.

1	–	4	Sonata in E major for violin & harpsichord, BWV 1016 / arranged for five-string cello & organ by Ditta Rohmann and László Fassang	16:23
5	–	10	Partita in E major for solo violin, BWV 1006 / arranged for five-string cello by Ditta Rohmann	18:52
11	–	14	Partita in A minor for solo flute, BWV 1013 / arranged for five-string cello by Ditta Rohmann	18:45
15	–	18	Sonata in A major for violin & harpsichord, BWV 1015 / arranged for five-string cello & organ by Ditta Rohmann and László Fassang	14:49

Total time: 69:00

HUNGAROTON

hungaroton.hu • facebook.com/HungarotonOfficial

© 2017 Fotexnet Kft. © 2017 Fotexnet Kft.

Formalmazza a Fotexnet Kft., 1126 Budapest, Nagy Jenő u. 12.

Megnevezés: hangzó CD • Származási hely: EU

5 991813 279620